

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **E. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 lipca 2019r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 sierpnia 2015 r., sygn. akt II AKa [...] na podstawie art. 545§3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku

UZASADNIENIE

E. P. stanął pod zarzutem tego, że:

- 1 - w dniu 21 września 1999 r. w O. w Towarzystwie Ubezpieczeniowym [...] S.A., działając wspólnie z A. P., wnosząc o wypłatę 2.594.134 zł z tytułu utraty mienia przez [...] A. w wyniku pożaru, poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznej ilości spalonego mienia w wyniku pożaru w K., zawyżając wartość strat o kwotę przekraczającą 200.000 zł, czym usiłował doprowadzić Towarzystwo Ubezpieczeniowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę nienależnego odszkodowania A. P. w kwocie przekraczającej 200 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę zapłaty odszkodowania tj. popełnienia czynu z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.
- 2 – w dniu 20 września 1999 r. w O. w [...] Inspektoracie P. S.A., wnosząc o wypłatę 3 195 124 zł za utratę w wyniku pożaru mienia należącego do M. sp.z o.o. oraz do X. Sp. z o.o., poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznej ilości spalonego w wyniku pożaru w K. mienia, zawyżając

wartość strat o kwotę przekraczającą 200.000 zł, usiłował doprowadzić [...] P. S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wypłatę nienależnego odszkodowania w kwocie przekraczającej 200.000 zł, lecz celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty odszkodowania

tj. popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 10 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt III K [...] wnioskodawca został uznany za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów, które, jak uznano stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i skazany na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 2 lata, a nadto na karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 10 zł.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońców E. P. Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 26 sierpnia 2015 r., w sprawie sygn. akt II AKa [...] utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Skazany w dniu 27 marca 2017r. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego. Ponieważ wnioskodawca, jako podstawę wszczęcia postępowania wznowieniowego wskazał na popełnienie szeregu przestępstw na jego szkodę, które jednak nie zostały stwierdzone prawomocnymi wyrokami, Sąd Najwyższy w trybie art. 545 § 3 k.p.k. postanowieniem z dnia 25 maja 2017r. w sprawie V KO 14/17, zgodnie z art. 541 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku. Postanowienie to utrzymał Sąd Najwyższy w mocy postanowieniem z dnia 20 września 2017r.

28 czerwca 2018r. skazany złożył kolejny wniosek o wznowienie postępowania. Dla potrzeb tego postępowania wyznaczono mu obrońcę z urzędu, który wydał opinię o braku podstaw do złożenia wniosku wznowieniowego. Wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniosku, wnioskodawca nie uzupełnił ich, co skutkowało tym, że Przewodniczący V Wydziału Sądu Najwyższego zarządzeniem z dnia 29 stycznia 2019r. w sprawie V KO 79/18 odmówił przyjęcia tego wniosku.

Obecny wniosek jest zatem trzecim wnioskiem wznowieniowym złożonym w tej samej sprawie.

We wniosku tym E. P. koncentruje się przede wszystkim na potrzebie wyznaczenia mu obrońcy z urzędu dla potrzeb postępowania wznowieniowego. Stwierdzić zatem należy, że w poprzednim postępowaniu wznowieniowym – które zakończyło się 3 miesiące przed złożeniem obecnego wniosku, wyznaczony został obrońca z urzędu, który wydał opinię, że nie znajduje podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Taka sytuacja nie rodzi po stronie Sądu Najwyższego obowiązku wyznaczenia wnioskodawcy kolejnego obrońcy.

Sam zaś osobisty wniosek skazanego nie odpowiada w najmniejszym stopniu wymogom postępowania wznowieniowego. Ogranicza się bowiem do zasygnalizowania, że nowymi dowodami w sprawie są jakieś umowy ubezpieczeniowe oraz rewersy polis ubezpieczenia. Kopie tych dowodów nie zostały dołączone do wniosku. Nie wskazano też dlaczego wnioskodawca twierdzi, że są to dokumenty, których nie można było przedstawić w toku procesu sądowego. I w końcu, co najistotniejsze, co miałyby z treści tych dokumentów wynikać istotnego dla przeprowadzonego w sprawie procesu karnego, a wskazującego na zaistnienie podstaw wznowieniowych z art. 540§1 pkt 2 k.p.k.

Wnioskodawca też po raz kolejny powołuje się na to, że opracowane w sprawie opinie są fałszywe. Po raz kolejny zatem trzeba wskazać mu, że zgodnie z art. 541 k.p.k. jeżeli podstawą wznowienia postępowania miałyby być popełnienie przestępstwa popełnionego w związku z jego procesem karnym, to fakt zaistnienia takiego czynu zabronionego musi być ustalony prawomocnym wyrokiem. W tym zatem zakresie wnioskodawca najpierw musi złożyć zawiadomienie o przestępstwie do właściwych organów ścigania.

Skoro zatem wnioskodawca w swym wniosku odwołuje się do okoliczności, które nawet w minimalnym stopniu nie zostały sprecyzowane oraz takich, które były już rozpoznawane, należało zgodnie z dyspozycją art. 545§3 k.p.k. orzec o odmowie przyjęcia wniosku.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.